

TATÁR SÁNDOR

Késleltetett...

(szado-mazo)

Megint abba hagyott. A rohadék.
Mit tudom én, hova ment; nem is érdekel.
Kapkodva kilötybölte az ecsetjeit (ez a rutin,
úgy tűnik, töretlenül működik nála), a nyakára
tekerte azt a rémciki, hülye, hosszú sálját és
„elviharzott”. (Dehogy vagyok féltékeny; menjen,
amerre tetszik, egyébként sem egy nagy donhuán
– inkább még drukkolok is csórikámnak, hogy
leakadjon neki valaki; akkor – talán – kevésbé
vérbefrusztrált, kevesebb spangli meg alkohol is elég
neki, és nekünk is jobb sorunk van,
ha nem akar semmit rajtunk levezetni.)
Viszont: megint itt hagyott ezen a kurva állványon,
ebben a penetráns, fojtogató terpentinszagban,
lefricskázva, félretéve, befejezetlenül.
(Mondjuk, a terpentín- és festékszagtól azok is
sz szenvednek, akikkel elkészült; ott kornyadozik
a falnak-egymásnak támasztva vagy két tucat sorstárs
– nem annyira kelendőek a képei, nem fogyatkozunk
...khm... rapid módon; hát ezért persze sajnálom, és
külön az infantilis gögjiért – úgy tesz, mint aki leszarja.)

Szerintem nem igaz, hogy ne tudná: szenvedek ettől a
végeszakadni nem akaró befejezetlenségtől,
attól, hogy kvázi úgy vesz elő, mintha a rabszolgásított
(mert magát hülye fejjel hagyó) luvnyája volnék:
pingál, pacsmagol, törölget rajtam, sokszor már négy-öt perc után
kedvetlenül, sőt ingerülten, de olyankor vagy abba hagyja vagy
dacosan, csak azért folytatja, aztán előbb-utóbb
grimaszolva-fújtatva „festék”-(bőr)rétegeket kapar le rólam
– ha én bánnék így vele, fölnyomna a rendőrségen vagy
verőembert bérelne, hogy az más belátásra bírjon.
De az egészben, istenbizony, az a legrosszabb,
hogy egyre csak javítgat-kínoz-halogat, és az istennek nem bír
(vagy nem akar?) befejezni:
mint egy perverz-szadista túszkínzás vagy egy bekövetkezni
minden véresre-dörzsölés ellenére sem bíró ejakuláció.

Nagyjából biztos vagyok benne, hogy mivel véli igazolni
ezt a (megengedem, nem alkati gonoszságból üzött)
vége-hossza-nincs kínzást (– csak hát mi közöm
nekem ehhez, és hogyan tehetnék róla!? –)
hogy „*őt is félbehagyta Isten*”.